

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 26 Iulie st. v.

Încă un mijloc pentru răspândirea culturii maghiare?

Am stat mult în chibzuri până să ne hotărîm a comunica și mijlocul acesta publicului cetitor. Nu din altă cauză, dar', ne mărturisim păcatul, nici nouă nu ne venia să credem în existența lui.

Eată ce ne diceam: adevărat că și autoritățile publice sînt constituite din oameni păcătoși; ba se întîmplă uneori de tocmai acești oameni au păcate mai grele ca alți muritori, dar' și acestia, cugetam eară, aducîndu-și aminte de pozițiunea lor, nu se vor demite la fapte, care sînt înjosească. Credeam dar' că se va întîmpla, vre-odată sau de două ori, că modelele ordinii publice își vor eși și ele din pepeni și vor mai face câte o nefăcută; nici prin minte însă nu ni-ar fi venit a presupune, că excepțiunea ar fi regulă. Mai credeam de altă parte, că plîngerile cele dese, ce le auzim, sînt a se atribui mai mult situațiunii celei extraordinare, în care spiritelor le lipsesc calmul necesar pentru a vedea și judeca lucrurile fără pic de exagerare.

Ne-am înșelat.

Cu fiecare zi se înmulțesc raporturile despre un lucru, care are însușirea de a ne face să desperăm de îmbunătățirea situațiunii.

Dar' despre ce poate fi vorba?

Mai ieri, alaltăieri, am arătat, cum în toate chipurile sîntem alungați de pe toate terenurile vieții publice în stat. Nu este demult, de când am avut ocaziune a vedea, cu cât dispreț sînt Românii tratați de guvern în viața bisericească, garantată prin legi votate de corpurile legiuitoare și sancționate de Monarch.

Toate aceste sînt menite a deprima spiritele în Români, a-i disgesta de naționalitatea și de religiunea lor, pentru care au să sufere într-o privință ca și în cealaltă.

Oamenii politici ai Maghiarilor, tot-odată și „fericitorii” Orientului, însă ved, că trăinicia românească este cu mult mai vîntoasă decât să nu poată rezista la asupririle făcute Românilor în viața publică din stat și din biserică. De aceea s'au cugetat și la alte mijloace, prin care doar' le vor pute frînge trăinicia.

Stă omul pe gânduri și este foarte ispitit să-și dică, că oamenilor politici ai Maghiarilor nici aparatul „Cultur-egy-le”-ului lor nu li se pare suficient pentru scopurile ce urmăresc. Îți vine să crezi, că mijloacele cele felurite, prin care deprimă și umilesc moralicesce, li sînt prea puține, și, că este de lipsă, ca se le vină într'ajutor și brutalitatea, care nu numai umilește, ci moaie totodată și oasele.

Dar' ce mai umblăm noi, cei și alt-cum bănuți și învinuiți de agitatori contra ideii de stat maghiar, cu mînuși de glacé, când ni se raportează că sînt organe de ale ordinii publice, de naționalitate maghiară, care usează într'un mod

barbar de mijlocul sdrobitor de oase: de bătaie.

Este adevărat, că bătaia Românilor și peste tot a naționalităților nemaghiare, nu e prevădută nici chiar în statutele „Cultur-egy-le”-ului. Nici ministrul de culte și instrucțiune publică, cu toată universitatea sa, n'am vîdut să o recomande încă nicăiri. Dar' dacă nu există în actele reuniunii de cultură maghiară și ale guvernului, durere, există în realitate. Și fiindcă se aplică din partea unor organe publice, se vede că guvernul, cel puțin, o suferă, căci ține în funcțiuni indiviți, care sau au fost judecați sau sînt cunoscuți, că în funcțiunile lor s'au folosit de bătaie, s'au făcut vinovați de abuzul puterii lor publice.

Dar', așa este. Ni se raportează, că notari cercuali, oameni de ai poliției și alții, cu cuvînt și fără cuvînt, arestează Români, îi pun în cătuși și în arest se încuie cu dinșii și îi bat până pe unii îi slujesc pe toată viața, dacă aceasta nu li-se și periclitează, încât unii nu mai pot să-și îplinească nici datorințele lor către patrie, nici către familie.

Negreșit că colegile noastre, diarele maghiare, earăși vor striga: procuror! Ear' vor striga că amenințăm ideea de stat maghiar.

Facă cum vor voi. Le-am recomanda însă să poftască a cerceta și ele și a se convinge, că nu facem alta, decât denunțăm nise lucruri care în adevăr vatămă autoritatea statului.

Supărarea colegelor maghiare are să ne supere tot așa de puțin, cum ne supără strigătul lor continuu acum de ani încoaci, că agităm contra statului. Nu ne supără, pentru-că deși repetază învinuirea aceasta, aruncată fără leac de socotință asupra Românilor, nu au putut-o dovedi cu nimica nici odată.

Ne supără ceva însă, cu toate aceste, și pe noi și ori-și-ce om nepreocupat poate deduce din cele deja expuse, că avem cuvînt, când dicem că ne supără ceva.

Deodată cu rapoartele ce primim, vedem, că și în popor străbate credința, că i-se moaie oasele numai pentru-că e Român și pentru-că ține la naționalitatea sa. Odată pîtrunsă credința aceasta în popor, nouă ne răsare o pozițiune din cele mai grele. Venim a fi puși între două focuri: deoparte vom ave să luptăm în contra fărădelegilor, de altă parte, va trebui și mai mult ca până acum să înfrînăm, fără de a fi siguri, dacă vom fi în stare să obținem rezultatele dorite.

Eată ceea-ce ne supără.

Nu încape îndoeală, poporul român are multă și îndelungă răbdare. Același popor român însă este, care ține și minte, ear' cine ține minte, adună suferințele grămadă, până atunci, până când firul răbdării nu le mai poate ține legate.

Recomandăm și vom recomanda neîncetat răbdarea. Însă deoare-ce noi nu

dispunem și de puterea firului răbdării, pretinde-va cineva ca noi să și garantăm, că acela nu se poate rupe și în contra voinței noastre? Cine ar fi în stare la eventualitatea ruperii firului a face calcul exact cu toate urmările?

De nenumărate-ori am prevădut eventualitatea aceasta. Prevestirile noastre însă ne-au adus, prelîngă epitetul de agitatori, un proces de presă cu o mulțime de urmări, care au lovit nu numai în poporul român, dar' și în cel săsesc, a cărui vină nu este alta, decât că a fost drept și patriotic în apărările sale.

Poporul român, ca și cel săsesc, știe că nu sîntem agitatori, precum nici el nu este contrar statului și ordinii în stat, și aceasta o a dovedit chiar și cu ocaziunea procesului nostru de presă. Și chiar și pentru aceasta ne temem prea mult de frivolitatea, cu care tratează colegile noastre maghiare toate afacerile nemaghiare; ne temem pentru-că ele încurajează pe cei ce abuzează de puterea publică, cu care sînt investiți.

Și cum se nu abuzeze, când ved, că diarele maghiare pe naționalitățile nemaghiare și în special pe Români îi consideră ca și când n'ar mai aparține societății statului nostru: ba oficiile acestor întrecă în privința aceasta pe cele opoziționale maghiare.

Împregiurarea aceasta însă face și mai primejdioasă buba ascunsă în atitudine politicilor maghiari. Pentru-că măresce îndrăsneala soiului de viteji, cari află plăcere în a cualifica cetățeni nevinovați de agitatori și a-i mai și bate într'ascuns, în adăpostul potestății publice, legați de mîni, uneori de mîni și de picioare. Soiul acesta de vitejie e departe de a sporî simpatiile către statul, pe care toți cetățenii sînt datori a-l iubi deopotrivă. Din contră el înmulțesc amărăciunea celor ce se ved, într'un stat de drept, constituțional, cu guvern „liberal”, lipsiți de dreptate și pe lîngă un acompaniament de cele mai demoralizatoare înjurături, tratați ca animale sîlbatece.

Dar' noi învinuim și nu spunem, cari sînt casurile concrete.

Așa este.

Însă de altă parte ear' este adevărat, că noi am arătat casuri, unde organele publice au făcut abuzuri, dar' nici notiță nu s'a luat de dinsele. Vedem d. e. oameni de ai poliției, despre care am arătat, că au tras cu revolverul asupra patrului de gendarmi, că sînt nejniți în funcțiunile lor.

Pentru-ce astfel de oameni sînt susținuți în funcțiuni?

Este autoritatea superioară politică atât de scurtă la vedere, încât să nu poată vedea cât de mare e scăderea, când funcționează astfel de indiviți, ca privighitori ai ordinii publice? Este ea prea slabă, încât i frică a-i da la o parte?

Nici una din toate aceste.

Atunci pentru-ce îi susține?

Eată cât e de greu a se lăpăda omul de idea, că autoritatea superioară politică trebuie că are totuși vre-un folos de dinșii. Și fiindcă vedem, că astăzi totul se concentrează în maghiarizare, să nu se mire nimene, dacă se află și oameni de aceia, cari vin la idea, că folosul, pentru care sînt susținuți, este bătaia, prin care în-sufală respectul, și în urma acestuia cedarea față cu potența maghiară.

E cam circumstanțial mijlocul acesta de cultură, dar' la urma urmelor, după logica politicilor maghiari, și el ar pute duce la vre-un scop.

Este trist că se pot ivi astfel de presupuneri și conclusiuni cu atât mai trist, cu cât remediile contra consecunțelor ne lipsesc. Căci trebuie să dicem și noi, cum dic aceia din popor, pe cari îi întrebăm pentru-ce nu arată organelor justiției bătaile din cestiune? „La ce să mai facem arătări,” dic oamenii din popor, „căci judecătorii încă sînt oameni de ai lor, sau de acei ce se tem să ne facă dreptate și apoi, după-ce ne întorcem acasă, ne bat mai amar ca până aci.”

Un cas este pendent la tribunalul regesc din S.-Sângiorgiu; îi așteptăm rezultatul final cu multă curiositate.

Revistă politică.

Sibiu, 26 Iulie st. v.

Croații ear' se mișcă. „Afacerea de arhivă din Agram s'a terminat în sfîrșit și încă într'un mod, care a fost singur admis și legal”, scrie „Pester Lloyd”-ul de astăzi și ne spune, că actele din cestiune s'au transportat deja dela Agram la ministrul croat din Budapesta. Istoria actelor e următoarea:

Un deputat opozițional a surprins pe Croați prin comunicarea în cutare foaiă, că din archiva statului din Agram au perit vre-o optsprezece mii de acte, care se raportează la istoria Croației și sînt de o mare importanță. Această comunicare a produs mare fierbere între Croați, ceea-ce s'a mai mărit si prin împregiurarea, că fiind archivarul tras publice la răspundere pentru perirea actelor, acesta a declarat asemenea pe calea publicității, că actele s'au scos din arhivă la porunca Banului Khuen-Héderváry și s'au depus la unloc sigur.

Croaților nu le-a trebuit mai mult. Nu numai opoziționali, ci și o mare parte dintre aderenții partidului național au declarat *urbi et orbi*, că depărtarea aceasta a actelor din archiva statului e o formală dilapidare. Veđendu-se Banul astfel strimtorat, a spus-o prin organele oficiale, că actele acele sînt ale Maghiarilor, cărora li s'a înstrăinat încă în anul 1849, și că acele au fost în mai multe rînduri reclamate din partea Maghiarilor, odată chiar și sub guvernul lui Bach, totdeuna însă au fost sub diverse pretexte reținute. El, Banul, s'a hotărît acum a face proces scurt și a le depune la un loc sigur până atunci, până când se va adevăra, care e proprietarul legitim al acelor.

Cu toate, că foile croate începuseră a documenta, că scrisorile acele, care trac-

tează despre familiile Magnaților croați, sunt proprietatea Croației, guvernul ungar a aflat cu cale să le transporteze eatăașa într-o bună dimineața la Budapesta, prin ceea-ce i-a amărit pe Croați până în adâncul inimii.

Nu scim, dacă guvernul ungar poate forma vre-un drept la actele acele, care aproape patruzeci de ani au stat în archiva din Agram înregistrate și puse sub paza arhivarului, care e răspundător nu numai Banului croat, ci chiar și guvernului ungar, și nici nu vom cerceta asupra acestei îndreptățiri; constatăm însă, că felul, în care s'a pus guvernul în posesiunea actelor, nu poate fi nici admis, — dar' nici oportun și lăsăm să vorbească asupra acestei procederi însași o foaie maghiară din Budapesta, care între altele dice: „Tot de acea strategie nebună, de care le-a plăcut să se folosească cu privilegiul cestiunii emblemelor, s'au folosit și în afacerea actelor perite. Dacă noi am fost în drept să atîrnăm emblemele maghiare pe localitățile administrației financiare, de ce a trebuit să se întempe aceea noaptea și cu discrețiunea unei fapte nepermise? De ce s'a înjosit Ungaria întru atîta, încât n'a cutezat a-și validita dreptul diu, la vederea întregii lumi, ci a venit noaptea, ca un hoț să năvălească asupra poporației cu un fapt împlinit, care trebuia chiar și pentru modul procederii să se considere de un fapt ilegal și nepermis? „Actele sînt ale Ungariei.“ Și noi o credem, dacă sînt adevărate toate acele, câte se spun în Budapesta despre afacerea aceasta. Ce manieră însă e aceea, de a-și recăștiga proprietatea fără scirea proprietarului actual și a o lua din posesiunea lui sub masca discrețiunii?”

Pe cât socotiau Maghiarii, că deputațiunea regnicolară va fi în stare să aplaneze toate diferențele, ce există între Ungaria și Croația, tot atât de înșelați trebuie să se simtă acum în credința lor, deare-ce procedura guvernului ungar față cu Croații nu e nici pe departe conciliabilă, și nu va fi aceea deputațiune regnicolară, care va pute scoate din Croați ura, ce au avut-o și o au în contra Maghiarilor.

Prelungă toate aceste calamități se mai ivesce și aceea, că procurorul de stat a intentat în contra celui mai sîrbătorit deputat opozițional croat, în contra avocatului David Starcevic, proces pentru înșelăciune. Ce urmări pot să aibă lucrurile aceste din Croația, — numai Dumnezeu o scie.

Întreținerea Monarchului nostru cu împăratul Rusiei se va întempla

în Kremsier, unde se fac deja toate pregătirile trebuincioase. Se dice că la întrevinerea aceasta vor lua parte și împărăteasa noastră, împărăteasa Rusiei — și poate chiar și principele de coroană Rudolf.

Correspondență particulară a „Tribunei“.

Tușnad, 6 August n. 1885.

Românii de dincolo, umblă în largul lumii, au dat aici la noi de un punct pitoresc, care intrinsece toate condițiunile unei băi climatice.

Și n'au așteptat ca indigenii să-și înțeleagă interesele și să exploateze îmbelșugatele frumseți în cari se pare a se desmerda aici natura, ci s'au oprit chiar dinși, au vîrsat din mîna plină bani grei, ce au ridicat și din inerția sîcucască colibi de sălășluri; ear' înșiși au investit deci și sute de mii în vile pompoase ce dau băii un colorit de eleganță și confort. Astfel s'a ridicat Tușnadul cu bani românești.

O maximă economică dice, că păstrarea co-vîrșesce cîștigarea, și domniile noastre nu vor să înțeleagă această maximă, precum nu vor să înțeleagă multe alte lucruri frumoase, bune și folositoare.

Sînteți vestiți despre volniciile ne mai pomenite chiar în analele despotismului celui mai desfrînat. Înțeleg în prima linie afacerea cu firmele.

Cînd am auzit despre cele ce se petrec aici, îmi gîndiam „glas de Român necăjit“, simțul etic nu mă lăsa să cred întocmai cele auzite. Acum am vădit cu ochii și înțeleg nu numai volniciile din Tușnad, ci și tîmbălăul cu „Cultur-egylet“-ul din Cluj.

Să mă explic. N'am cunoscut până acum Sécuii. Un popor lipit de sărăcie, cu o inteligență proletară, care n'a vădit altă lume afară de sîcucime, cu Dumneșei unguresci, aer unguresc, pîne ungurescă etc. etc., și cu o aristocrație rămasă extra-dominium numai cu nasul feudal, — dîc o societate cu atari condițiuni, etice, intelectuale și materiale — 'mi-a deschis ochii. Acestia sînt oamenii, cari au tăbărit asupra neamului românesc. De i-ar cunoaște societatea maghiară din propria Ungarie, atînsă de vederile culturii occidentale, sigur s'ar scarbi de omșii și nu face cauză comună cu dîșii și nu 'și-ar vîrsa banii în topitoarea „Cultur-egylet“-ului pornit de nisce fanatici aventurieri. Dar' *ad rem*.

Într-o baie unde 4/5 oaspeți sînt Români, cu punți pline de poli bine sunători, este prea firesc lucru și în interesul proprietarilor de negoț, să-și vestească firmele și mărfurile prelîngă limba ungurească și germană și în limba română. Așa a și fost până estimp, cînd într-o zi de bună dimineață, se trezi publicul, că toate firmele boltelor, restaurantelor și ale tuturor localelor publice, sînt trase jos de organele poliției, și

oprite inscripțiunile românești și nemțești sub greumîntul unei amende de 50 fl. Sigmund Prager, proprietar în Bucuresci, care a ridicat o pompoasă vilă ce l-a costat 50,000 fl., 'și-a scobit pe frontispiciul vilei propriu numele „Sigmund Prager“, și acum poartă proces cu solgăbirăul, care pretinde să strice frontispiciul cu „Sigmund Prager“ și să-și ridice altul cu „Prager Zsigmond.“ Medicul M. abia 'și-a mîntuit firma, pe care era scris gradul facultății: „Dr. medicinae universalae“, căci procopsitul de solgăbirău bagseamă nu scia ce va să dică „Dr. medicinae universalae.“

Atîta cred că e destul spre ilustrarea cravalului cu firmele.

Dar' cavalerescii nostri gazde nu se opresc la atîta. Ci urmînd provocării „Cultur-egylet“-ului arangează baluri și concerturi „pentru scopuri filantropice“ și apoi ne pomenim cu câte o dare de seamă prin „Székely Nemzet“ și alte jurnale de ale lor, că „scopul filantropic“ e chiar „Cultur-egylet“-ul din Cluj, la care mai are apoi și obrazul de a comenta, că „a participat public numeros fără deosebire de naționalitate“. Pe astăzi earăși este anunțat un concert pentru scop filantropic, și apoi scopul filantropic e destul de vag spre a băga în el și „Cultur-egylet“-ul. Ei bine, domnilor cavaleri, dar' la atîta am ajuns cu falu națională?

Pentru publicul românesc a mai rămas bagseama din timpurile mai bune un singur diar românesc „Românul“, cui îi place să cetească românește, aboneze-se extra, căci pe taxele plătite de noi au să fie abonate diarele unguresci.

Apoi cine ar mai pute înșira toate misiunile și miclele secături de aici, bunăoară, că publicul nu capătă lapte de capră nici cu bani scumpi, căci numai o singură femeie e autorizată a mulge 20 de capre; cei ce se scoală de dimineață și pîndesc după căprăriță, mai capătă lapte, ear' ceilalți apoi rămân cu buzele umflate. De patriotism să ține, se înțelege, și aceea, că căprărița se nu scie nici o iotă românească, ci se se înțelege — dacă dînsa are plăcere de a sta de vorbă — prin gesturi cu publicul, care nu scie unguresce.

Cred, că de astădată ajunge spre ilustrarea situației din Tușnad și a ingratitudei față cu întemeietorii acestei băi.

Proprietarii, a căror splendidă resursă de venit — Tușnadul până acum, vîdîndu-se acum părășit de publicul cel bănos românesc — căci elita română a părăsit deja Tușnadul și a vestit și pe la ceilalți se nu mai cerceteze acel loc — sînt amăriți și au întrevinut precum aud — chiar la guvern în contra volniciilor pašalicașului din Csik-Szereda, și tind a rehabilita reuniunile băilor față cu compromisele oficioase.

Se pare însă a le lipsi tactul și energia de a paralisa greșelele deja comise, căci o întimpinare cordială și afabilă ar atrage cu mult mai mult, decât reclam oficios și apoi răceală și separatism pe terenul social.

Românii s'au reîntors la ale lor cu o nouă experiență despre situația noastră de aici, ear' noi avem satisfacția de a înregistra cea mai frivolă intoleranță dintre câte s'au ivit până acum pe rotogolul pămîntului. ω.

Românismul în Bucovina.

(Urmare și fine.)

Mîndăstiri și biserici zidite de cîtorii secolilor trecut, cu nume istorice.

Mănăstirea Putnei zidită de Stefan Vodă cel Mare la anul 1466.

Acolo se află el cu familia s'a înmormîntat. Ea are 15 călugări.

Mănăstirea Sucevița, zidită de metropolitul Gheorghe Movilă cu fratele său domnitorul Ieremie Movilă la 1595; are 19 călugări.

Mănăstirea Dragomirna, zidită de metropolitul Moldovei Anastasie Crîmca la anul 1602; are 17 călugări.

Vechea metropolie din Suceava, unde se află relicuile stlui mare martir Ioan cel Nou, zidită la 1522 de domnitorul Moldovei Bogdan și fiul său Stefan Vodă. Ea are 7 călugări.

Vechea biserică a episcopiei Rădăuțului zidită între anii 1300—1350, în stil basilican fără turnuri.

Acolo sînt înmormîntați, Bogdan Vodă I + 1370, Lațcu + 1374, Roman I + 1392, Stefan I + 1398 și Bogdan II + 1451.

Bisericele din Siretiu zidite de Petru Mușat înainte de 1400, și alta tot pe atunci de Iancu Sasu domnitorul Moldovei.

Biserica din Toporăuț, zidită de principele Moldovei Miron Movilă la 1660.

Biserica din satul Mănăstioara zidită: de Petriceicu Vodă la 1671

Suceava stlui Dimitrie la 1534, de Stefan fiul lui Bogdan Vodă.

Suceava sf. Nicolae la 1611 de Nicoarea Prăjescul.

Suceava sf. Ioan Botezătorul (biserica fiilor domnesci) la 1643 de principele Moldovei Vasile Lupul.

Suceava Adormirei Maicei Domnului la 1639 de maica călugăriță Nazaria și ficia sa Angelina. Biserica din Reusenii la 1502 de Stefan cel Mare.

Biserica din Zaharesci la 1542, de Nicolară Hroirei părcălăbul Hotinului.

Biserica din Ilișesci (mănăstire secularizată) zidită la 1714 de reșeșul Ionașcu Isăcescul.

Biserica din Părhaș la 1502, de boierul marele logofăt Gavril Troțușanul.

Biserica Petrușul Sucevei (mănăstire de maice secularizată) zidită la 1456, de Stefan cel Mare.

Biserica sf. Ilie (mănăstire secul.) zidită la 1540 de principele Petru Rareș.

Biserica Solca (mănăstire secul.) zidită la 1615 de principele Moldovei Stefan Tomșa.

Foița „Tribunei“.

Blastem de mamă.

Legendă populară,
de George Coșbuc.

I.

Frunză verde tulburea,
Avea Lena — nici ca ea —
Trei feciori frumoși avea;
Trei feciori și-o fată mare
Lena cea veselă are.
Trei feciori ca nisce smei,
De-a dragul se cauți la ei,
Ear' copila rădătoare,
Subțirea și 'ncântătoare
Ruptă dintr'un raț de soare:
Mult cu mîsa sîmîna,
Deci Lenuța-o boteza
Pe numele maică-sa.
Căți feciori au fost prin țeară
Toți venit-au să o ceară,
Mândri și viteji feciori,
Venit-au ca pețitori.
Dar' Lenuța, 'ți-e mirare
Răspundea la fecare,
Că-i prea tinără și-așa
Încă nu s'a mărita.
Mai la urmă s'arătă
Pețitori din altă țeară:
Doi feciori, ca două flori.

Lenuța cât ce-i vedea
Mamei sale-așa dicea:
„Veți, iubită maica mea!
„Din voinicii acești doi,
„Cari au venit ați la noi,
„Mie-mi place unul tare
„Și la mers și la cătare,
„Că-i înalt și supțirel
„Și m'aș duce după el!“
Dar' Lena pe gînduri sta;
Gîndurile-o frîmîta
Și cu jale cuvînta:
„Draga mea, Lenuța fată!
„Fiind așa-ndepărtată
„Dor de tine-o să m'apuce,
„La mine cin' te-a aduce!“
Doi fii ai Lenei strigau
Și din gură cuvîntau:
„Pe Lenuța nu o da
„Și de noi n'o strîmîta!“
Dar' feciorul cel mai mic,
Constantin, copil voinic
Lăcrima din ochi cu jale
Și-așa-i dîse mamei sale:
„Nu ești, mamă, cu dreptate
„Nici la soră, nici la frate!
„Că sîntem doară trei frați,
„Toți crescuți ca nisce brați
„Și noi 'ți-om pute aduce
„Pe Lenuța ta cea dulce! . .
„Ascultă, mamă iubită,
„Pe Lenuța o mărită;
„N'o lăsa nemăritată

„Fire-ar cât de 'ndepărtată:
„Căci, de te-a ajunge dor
„Io-ți rămân doară fecior.
„Eu la dînsa duce-m'oiu
„Acasă aduce-o voui.“
Și Lena se'ndupleca
Pe Lenuța-o mărita.
(Va urma.)

Bunica

de Bojena Němcová,
tradusă din limba boemă
de Prof. Dr. Urban Iarník.

(Urmare.)

„Cînd se deprinde omul cu ceva, cu greu se desvață,“ — dîse Beyer, punînd un burete aprins într-o scurtă pipă de lut, legată cu sîrmă, și după-ce trase câteva fumuri cum se cade, el urmă: „Să fie om, dobitoac sau vre-un lucru. Așa și eu, cînd mă duc în călătorie, sînt deprins cu luleaua aceasta; muma mea fuma dintr'una ca asta, ca și cum o aș vedea ședînd pe prispă.“

„Ce, muma d-voastre fuma? — strigă cu mirare Barunca.

„Pe la munți muierile trag tare la tutun, mai cu seamă băbusele cele bătrîne, numai că în loc de tutun fumează frunze de cartofi, și dacă capătă, de vișin.“

„Nu cred, să fie plăcut lucru,“ — dîse pădurarul, fumînd și el, dar' într-o pipă de porcelan zugrăvită.

„Așa și anumite locuri din pădure le am drage,“ — începî eărăși dl Beyer, pe cari totdeauna fără voie mă opresc, pe care le-am îndrăgit, fiindcă-mi aduc aminte sau de nisce persoane anumite, sau de nisce împregiurări plăcute sau neplăcute din viața mea.

„Dacă la locurile acestea, — urmă pădurarul, — ar lipsi un singur copac, un singur cîrîș, 'mi-ar lipsi mie ceva. La un loc, este o înălțime repede, unde stă un brad singuratic, vechiu copac este, crăcile lui de o parte se pleacă asupra unei prăpăstii adînci, în crepăturile cărora ici-colea crește câte o feregă sau un arbust de ienupere și la vale un păruș se repede preste stînci, alcătuiind numai cascade. Nu sciu, cum se întemplă, dară la el rătăciam totdeauna, cînd mă chinuia ceva și 'mi-se întempla vre-o nenorocire. Așa cînd umblam după nevasta mea și gîndiam, că nu o voui căpăta; părinții ei stăteau pe gînduri și numai mai tîrîu se învoiră. Așa cînd îmi muri băiatul cel mai mare, și cînd îmi muri maica cea bătrîna. Totdeauna eșiam din casă, mergeam fără țintă, nu mă uitam nici la dreapta, nici la stînga, și fără voie mă duceau picioarele în valea cea sîlbatecă, și cînd mă pomeniam de-asupra prăpăstiei la bradul cel posomorît, cînd vedeam înaintea mea vîrfurile munților, unul asupra altuia: ca și cum ar fi căzut greutatea de pe mine, nu-mi era rușine să plîng. Cînd îmbrășișam trupul cel aspru al copacului, 'mi-se părea, că e viață în el, că pricepe jalea mea și crăcile lui dădeau un freamăt asupra mea, ca și cînd ar suspina cu

Biserica Comănesci la 1772 de boerul Si-meon Tăutul.

Biserica Arborea zidită la 1500 de Luca Arbore, părcălabul Sucevei.

Biserica Volovății la 1502 de Stefan cel Mare.

Biserica Mileșeșuț la 1481 de Stefan cel Mare.

Mănăstirea Humorului (secol.) zidită la 1491 de Stefan cel Mare.

Biserica Voronești (mănăstire secol.) zidită la 1480 de Stefan cel Mare.

Biserica Vatra Moldovița (mănăstire secol.) zidită la 1401 de Alexandru-Vodă cel bun.

Biserica Putna, biserică parochială, zidită la 1346 de Dragoș-Vodă.

Biserica Băhrinesci la 1777 de episcopul Dositeu Cherescul.

Biserica Tăuți la 1772 de Aga Ioan Danur.

Biserica Crizciatca (pe malul Nistrului schit. secol.) zidită la 1766 de boerul Hagi Preda.

Ioan Berariu,
paroch.

Expoziția din Budapesta în colorit maghiar.

„Pesti Napló“, organul partidului opozițional moderat scrie:

„Expoziția regnicolă expune relațiile noastre în o coloare, ca și când acele ar fi în toată privința înfloritoare, sau cel puțin ca și când ar fi multumitoare; dar noi știm, că mărul roșu e vișneșos din lăuntru, că industria noastră întocmai ca și comerțul nostru, suferă de boale mari și primejdioase. Expoziția nu ne-a adus nici un avantaj, a cerut jertfe numai.“

Dacă comercianții vorbesc astfel, ce se dăcă economii?

Întru adevăr așa este precum a dis președintele reuniunii librarilor maghiari în ședința publică a reuniunii acesteia: succesul și pompa strălucită a expoziției regnicolare nu sunt în stare a acoperi miseria stării economice a țării, pe care o prezintă astăzi în toată golăteala ei și conspectul gospodăriei de stat. Suntem săraci și sărăcia ni-o face și mai chinuitoare stagnarea generală, pe care o experimentăm în toate ramurile industriale și comerciale. De aceasta se plânge fiecare om de întreprinderi. Și exponenții? Ei s'au înfundat în cheltuieli colosale și au sperat dela expoziție, că vor face aci tîrg bun, în ceea-ce cei mai mulți s'au înșelat. Expoziția nu le aduce industriilor nimic și îi costă mult. Aceasta se vorbește în tot locul.

Expoziția regnicolă e o lucrare eminentă; aceasta nime nu o neagă. Ungaria a expus pentru sine; a dat dovezi de capacitate și strădanie. E necontestabil progresul industriilor nostri; ei știu lucra așa ca ori-care. A fost bine că am arătat expoziția, căci am ajuns la cunoașterea puterii noastre și industriilor nostri au câștigat stima publică. Sperăm că aceasta va fi deșteptarea noastră industrială și că guvernul nostru va face pe viitor politică promovătoare de industrie. Poate că și în publicul nostru va peri predilecțiunea pentru articoli industriali străini? Multe se pot învăța dela expoziție, fiecare în tagma sa, și vor învăța mulți; acesta va fi fo-

losul cel mai mare, că va împintina întreaga națiune(?) spre progres. Ne-a prins bine mult și politicesce arătând cine și ce suntem în monarhia, că ne-am dovedit ca popor de cultură spre a câștiga deplină încredere a regelui și dinastiei. Nu suntem parțiali, nici neprețuitori față cu expoziția și față cu însemnătatea ei. Observăm numai, că avantajele aceleia sunt în preponderanță morale, și mai puțin materiale.

Accentuăm că privirea expoziției se nu ducă pe nime în rătăcire în apăsarea stării generale economice a statului. Dacă e cândva adevărat proverbul: „Nu e tot aur ceea-ce scilipsece,“ — acesta are loc aci.

Expoziția nu a adus în general expunătorilor, industriașilor și comercianților nici un venit, precum au sperat. Aceasta pentru următoarele cauze:

Străinii au lipsit. Străinătatea nu arată interes pentru expoziția noastră. Câțiva turiști se abat pe aci, dar puțini și călătorii străini sunt aceia, cari cheltuiesc mai mult și tîrguesc. Nici din Austria nu vin alți oaspeți, decât cei-ce vin în excursiuni pentru demonstrațiuni, sau cari au și altcum afaceri în Budapesta.

Nu avem cauză de a ne plânge în contra publicului maghiar; acesta vine la Budapesta, cercetează expoziția. Decât că publicul maghiar nu are bani, și câți puțini îi are, îi spesează cu călătoria...

De unde se iee poporul maghiar(?) banii, după-ce, precum ne arată datele guvernului, exportul Ungariei în 1884 a fost cu 61 milioane mai mic decât în anul 1883, va se dăcă cu atîta au intrat în țeară mai puțini bani. Din contră importul articolelor de industrie a fost mai mare cu 9 milioane și astfel comerțul național a scăzut cu 70 milioane și cu totul dovedește 90 milioane pasiv. Mirare e dar, dacă stagnațiunea e generală în toți ramii economici, și dacă industriașul și neguțătorul se plânge că-i merge mai rău decât mai înainte? Cu toate aceste s'a dovedit că știe și vrea să lucre. Expoziția prelungea tot milionul de vizitatori n'a înscasat încă nici speșele industriașilor exponenți.

Cronică.

În școala de cadeți pioneri din Hainburg, lângă Viena, se primesc și în est-an cu începutul lunii Septemvrie 40 de tineri, cari trebuie să fie terminat cu succes cel puțin 5 clase reale sau gimnasiale. Cererile sînt a se trimite cel mult până în 20 August comandai școlai. Deslușiri mai amănunțite dă, la cerere, comanda școlai.

Mare operă franceză asupra Românilor. Cetim în „Românul: Dl de Rosny, eminentul președinte al societății de Etnografie din Paris și prietin hotărît al Românilor, a publicat luna trecută o însemnată lucrare asupra Românilor dela Dunăre și Carpați. Opera e tipărită cu foarte multă îngrijire, conține o mulțime de deseme, gravuri portrete (planches) și costă 150 de franci.

Perchisițiuni. S'au început perchisițiuni de case române pentru secuestrarea romanului „Horea“. Astfel se scrie „Gazetei Transilvaniei“ că s'a făcut perchisițiuni la domiciliul dlui avocat Rubin Patița, un Român de inimă din Alba-Iulia.

sevrșit un omor. Mai multe zile nimic nu era de mine, dar' nimănui nu i-am amintit, și dacă astăzi nu s'ar fi potrivit toamai vorba despre asta, nici odată n'aș fi pomenit-o.“

„Așa 'mi s'a întemplat și mie odată, tot cam așa ceva“, — începu Beyer cu glasul lui adînc. „Trebuia să dau vînat în sămeșia. Mă duc la vînat. Eată îmi vine sub pușcă o căprioară. Animal frumușel, ca și când ar fi scobit. Se uita veselă prin pădure, pascînd earbă. Mă apucă mila; îmi gîndesc: oare nebun ești? la ce e asta? Descare, dară mîna-mi tremura, o am nimerit pe căprioară în pulpe, cădu jos, nu putea să fugă. Cănele alergă la ea, eu însă nu l'am lăsat, mă oprea ceva, s'o las să fie vîtămată. Mă dusei la ea, și nu pot să povestesc, cu cîtă jale animalul acesta s'a uitat la mine, rugător și dureros. Am scos cuțitul și i l'am înfipt în inimă; membrele îi tremurau; se isprăvisc cu ea. Eu însă m'am pus pe plîns și dela vremea aceasta — de, de ce se-mi fie rușine.“

„Țăcuța nu vrea să descarge pușca într-o căprioară“, — dîse Orlic iute.

„Bine ai dis. De câte-ori țintesc, vîd înaintea mea căprioara cea rănită, ochii ei cei plîngători, mi-e frică, c'am să greșesc, și mai bine o las așa, decât s'o rănesc.“

„Ar trebui să împușcați numai fierele cele rele, și animalele cele bune ar trebui să le lăsați, e păcat de ele“, — grăi Vilim, care mai că lăcrăma.

(Va urma.)

Tactul social al concetățenilor nostri cu misiune „culturală.“ Un oaspe dela Tușnad ni se plînge de lipsa de tact social a oaspeților meghiari, a autorităților maghiare și chiar a proprietarilor maghiari dela acele băi. Să nu se mire de aceasta. „Csik-Tușnad“ se află pe pămîntul sēcuiesc, acolo maghiarimea este la ea acasă și trebuie neapărat să și de de gol în toată splendoarea și pécatele și virtuțile specifice. Ceea-ce ar pute să te mire, e lipsa de tact social, care îi caracterizează pe Maghiari chiar și aici în Sibiu, în mijlocul unei societăți în adevăr culte.

Aici în Sibiu nu prea sînt Maghiari. Ca să-și creeze un strat de maghiarisare, guvernul a adunat însă aici un număr oare-care de funcționari, care au, precum se vede, prelîngă toate celelalte și însărcinarea de a face pe cât se poate de mult gălgie, ca să simțā ori-și-cine, că sînt Maghiari și în Sibiu.

Lasă că ni s'a întemplat, că la gară bieții călători n'au primit bilet, fiindcă nu șiau să-1 ceară în limba maghiară, lasă că pe linia Sibiu-Ocna foarte adese-ori ești servit de un conducător, care te apostrofează cu o clasică insolentă să-i vorbești în limba maghiară, fiindcă el nu înțelege altă limbă, e însă vorba, că nu mai poți petrece serile în vre-una dintre grădinile publice ale orașului, fără-ca să fii supărat de ostentațiunile celor câțiva Maghiari, pe care soartea i-a aruncat în mijlocul acestei poporațiuni atât de domoale și de cuviincioase.

Astfel eri seară într-o grădină publică de aici a fost o adevărată haită, încât omul deprins cu maniere mai domoale, trebuia neapărat să părăsească localul. Câtă vreme musica, o capela militară, a cântat câteva bucăți mai bune, totul s'a petrecut în cea mai bună ordine și presupunem, că o parte din public căsca. Pe la nouă oare a urmat însă un — „Csárdás“ și de aici înainte părea că te afli la Cluj. Puținii oameni „cu sentimente patriotice“, care se aflau în grădină, au început să bată în palme și cu bețele în masă, strigînd mereu „hogy volt!“ „Csárdás“-ul s'a repetat. Astfel în timp de vre-o oară s'a cântat în patru rînduri „Csárdás“-ul și totdeauna s'a repetat de câte două și trei ori. Se înțelege, că în urma acestui sgomot ostentativ s'au găsit în public și oameni, care aplaudau și cereau să se repete alte piese, încât era în grădină o gălgie foarte interesantă, dar' totodată și foarte puțin potrivită cu exigențele unei societăți culte. Și așa merge aceasta de cîtva timp, încât 'ți-e par'că silă se-ți mai cauți distracțiune prin grădinile Sibiuului.

S'ar pute oare, ca la Tușnad ori la Borszék să fie altfel.

Uu lucru însă. Gălgia aceasta n'o fac Maghiarii ei înșiși, căci adevăratul Maghiar e om gentil, deși cam sgomotos și el: o fac cei ce se pretind Maghiari și vor să se insinue prin ostentațiunile lor.

Și gălgia dela Dresdă tot un Hanoveran a provocat-o, ca să se insinue.

Din Borszék i-se scrie „Românului“ numai aceste câteva linii de o elocuență admirabilă:

„Sîntem trei Români în Borszék; trăim „bin e căci toate petrecerile ce avem aci e de a ceti „nouele firme unguresci și de a privi csárdás-ul, care se joacă de multe ori și de câte „3 și 4 ori pe zi.

„Ferice de cei cari vor mai veni la anul!“

Voci maghiare asupra răspunsului ministrului de culte și instrucție la adresa consistorului săsesc. Ca totdeauna decăteori naționalitățile își reclamă drepturile lor în contra politice nefericite de aji, așa și din incidentul adresei săsesci, pe care am reproduș-o în traducere și a răspunsului ce l'a dat ministrul de culte și instrucție la această adresă, foile maghiare încep a înjura mai domol ori mai aspru în contra „ultraistilor“. „Kronstädter Zeitung“ reproduce pe rînd pentru aducere aminte vocile diarelor maghiare. În numărul de ieri organul săsesc reproduce delicatețele lui „Ellenzék“. Reproducem următoarea nostimă propunere din „Ellenzék“: „Trefort ar trebui să detragă lui Deutsch cele 12.000 fl. și să le întrebunțeze pentru „scopurile Cultur-egylet“-ului. ... „Kronstädter Zeitung“ îi dîce: „Na, csak?“ — „Ellenzék“ continuînd: ... „dacă e mai bine pentru dinșii în Germania, să-și adune corturile și să reemigreze sau să emigreze la Congo, unde pot trăi negenați sub protectoratul german“. — „Kronstädter Ztg.“ o observă bine nimerit: „Și aceasta s'ar pute întempla și dacă Maghiarii vor continua în direcțiunea apucată, abia ne va mai rămîne altceva de făcut. În urma urmelor ar fi de preferit a trăi cu Negrii, lei, șerpui veninoși, decât cu oamenii de categoria celor dela „Ellenzék“.

Convențiunea comercială cu România. din Cernăuți se scrie: Camera comercială și industrială din Cernăuți a hotărît a adresa guvernului un memorandum privitor la convențiunea cu România. În acest memorandum se recomandă încheierea unei convențiuni de maioră favorizare pe timp de deșee ani.

Privitor la încheierea graniței austriace în contra importului de vite din România, camera se pronunță: În România ori-ce mers rău a

negotului, ori-ce stagnațiune sau restrîngere a circulațiunii comerciale se încară în spatele încheidei graniței în contra vitelor din România; nu există Român, care se interesează de afacerile publice ale țării sale, care să nu ceară dela guvern ca acesta să exporeze cu ocaziunea legării noiei convențiuni comerciale reîntrirea vitelor din România. Această cerere a ajuns în România o dogmă atît de răspîndită, încât trebuie să țină seamă de ea toți factorii hotărîtori. Dacă dar' guvernul român, rîzimat pe poporațiunea țării pe deplin unită cu privire la această cestiune, ar pune Austriei pentru încheierea noiei convențiuni ca *conditio sine qua non* redeschiderea granițelor, în acest caz o cameră comercială austriacă, care nu e chemată a reprezenta interesele speciale agrare ale țării (cari sînt apărute de altcum în mod expres decătră corporațiuni speciale) nu poate decât să sfătuească a i-se aduce comerțului și industriei austriace această jertfă. În anul 1883 exportul total austriac înspre România în articoli de această categorie a adus în procente: la împletituri de lână 35.27, măruri de lână 24.29, surogat de cafea 36.90, vestminte și marfă de lux 48.23, piei 37.82, măruri de piei 38.53, măruri de hîrtie 23.70, măruri de în 21.22, care de persoane și sînni 73.27. Dacă România se va încheide strict în contra importului de vite din Rusia, dacă va executa strict cunoscutele sale măsuri sanitare bune, ceea-ce zace în interesul ei propriu; dacă Austria va lua la graniță măsuri corespunzătoare de contumăță, — în acest caz se poate privi liniștit la redeschiderea importului de vite din România. Comerțul nostru ar primi prin aceasta un impuls nou puternic; poporațiunea și în special industriașii și lucrătorii în căpăta carne efină. Importul de vite române de contumăță la Viena s'a constatat a fi: în anul 1876 de 15.825 bucăți, în 1877 de 28.109, în 1878 de 29.613, în 1879 de 21.632, în 1880 de 13.124, în 1881 de 14.998 bucăți. De sine se înțelege că acordarea redeschiderii granițelor e de a se privi ca cea mai însemnată concesione de compensațiune și de a se face numai în schimbul unor astfel de concesii, pe a căror dobîndire pune asemenea preț și lumea comercială austriacă“.

Camera se pronunță apoi pentru libertatea vamală privitoare la cerealele române și pledează pentru crearea unui consulat român în Cernăuți.

Aspirarea pedepsei de moarte. Din Copenhaga se scrie, că tribunalul suprem de acolo a aprobat sentența instanțelor prime, în urma cărei o fată e condamnată la moarte prin secrete pentru ucidere de copil. Capul se va pune pe o rudă.

Posta ultimă.

Gastein, 6 August n. Maiestățile Lor împăratul și regele Francisc Iosif și împărăteasa și regina Elisabeta au sosit aici precis la 6 oare întimpinați fiind cu entusiasm decătră o mulțime de oameni. După-ce au fost salutați decătră notabilități, Maiestățile Lor au mers de braț apoi spre întrarea dela castelul imperial, unde împăratul Wilhelm a așteptat sosirea Maiestăților Lor. Împăratul Wilhelm a sărutat mîna împărătesei, a sărutat de trei ori pe Monarchul nostru și a dat prin cuvinte vii expresiune bucuriei sale asupra revederii. La șapte și jumătate oare Maiestatea Sa a făcut o preumblare prin orașul, ce era splendid iluminat.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI.“

Gastein, 7 August n. Maiestățile Lor au fost adi-dimineată la 7 oare la biserică, de unde s'au dus la preumblare.

Marsilia, 7 August n. Ieri a u murit 33 oameni de choleră.

Londra, 7 August n. Lordul Churchill a prezentat în casa de jos noul budget pentru India, care a crescut cu 28 de milioane. În urma acestui budget planul pentru întărirea graniței din spre răsărit e prelucrat și se mai pretinde afară de aceasta și o înmulțire a budgetului pentru armată; reserva e de 22,700 oameni și armata indiană e aproape de a se forma; termurii indieni sînt scutiți prin vase cu torpede, spre care scop încă se pretind vre-o 2—3 milioane pe an. După o desbatere mai lungă s'a votat budgetul.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar

Sciri economice.

Starea sămănăturilor  i a agriculturii dela 21 p n  la 27 Iulie n. a. c.  n următoarele comitate: (Urmare  i fine.)

Maramure . Seceri ul aici a fost împedecat foarte din cauza timpului at t de schimbăcios; cucuruzul se desvoaltă bine, ov sul e slab; recolta încă va fi cam  nsuficient , f n  i alte soiuri de nutre  pentru vite se arată a fi îndestulitoare. Starea sanitară a vitelor e îmbucurătoare.

Mure -Turda.  n toate p r ile comitatului seceri ul e început; recolta va fi mulţumitoare. Plantele de săpat se desvoaltă frumos; fructe sînt destule, numai prune sînt puţine. Starea sanitară a vitelor e bună, numai porcii mor încă în unele  inuturi.

Odorheiu.  n cercurile: Odorheiu, Homorod  i Christurul-s c., — seceri ul e împedecat din cauza deselor ploii; recolta gr ului  i a s c rii e mijlocie. S m n turile de primăvară se desvoaltă bine; fructe sînt destule, dar starea sanitară a vitelor nu e prea îmbucurătoare.

Sătmar.  n întreg comitatul seceri ul e în cea mai mare parte terminat; recolta gr ului  i a s c rii în general e mijlocie, paie sînt puţine, or ul e sl bu , ov sul e mijlociu. S m n turile de primăvară sînt în stare bună; fructe sînt în abunden  numai prune sînt foarte puţine; strugurii încă, pe unde n'au fost strica i de grindină, sînt frumo i. Starea sanitară a vitelor e îndestulitoare.

Selagiu.  n cele mai multe p r i ale comitatului seceri ul e aproape terminat; recolta gr ului e mijlocie, a s c rii sub-mijlocie; struguri  i fructe vor fi destule. Vitele preste tot sînt sănătoase.

Sibiu.  n cercurile: Sebe ul-s s., S li te  i în alte  inuturi timpul din urmă a fost foarte favoritor pentru sămănături; seceri ul e în curgere, recolta at t cuantitativ, c t  i calitativ e mulţumitoare. Dintre plantele de săpat cucuruzul  i cartofii se desvoaltă bine; fructe sînt destule.

Solnoc-Dob ca.  n cercurile: Gherla, Ilanda-mare, L pu   i în alte  inuturi seceri ul

e în curgere; recolta în privin a calitativă e bună, cuantitative însă, cu puţine excepțiuni, e mijlocie  i sub-mijlocie; a s c rii e supra-mijlocie. Cucuruzul se desvoaltă bine; f na ele sînt bune; starea sanitară a vitelor e mulţumitoare, porcii însă mor în unele locuri.

T rnava-mare. Seceri ul sămănăturilor de toamnă, fiind timpul favoritor, e în mare curgere. Recolta at t calitativ, c t  i cuantitativ, e îmbucurătoare; sămănăturile de primăvară se desvoaltă bine; f na ele sînt în stare bună. Starea sanitară a vitelor, abstr g nd unele boale de gură  i unghii, e îndestulitoare.

T rnava-mică.  n cercurile Elisabetopol  i Radnot seceri ul celor de toamnă e în curgere. Recolta va fi abia îndestulitoare. S m n turile de primăvară se desvoaltă bine; fructe vor fi destule, între vite b ntuie boala de gură  i unghii.

Timiș.  n cercurile: Lipova, Vârșet, Buzia , Vinga, Rea   i Ciocova, — seceri ul e terminat, trieratul încă s'a început. Recolta e îndestulitoare; cucuruzul  i cartofii se desvoaltă bine. Fructe sînt în abunden ; starea sanitară a vitelor e mulţumitoare.

Treiscaune.  n cele mai multe p r i ale comitatului seceri ul s'a început; dela gr u  i s c r  se a teapt  o recoltă mijlocie. S m n turile de primăvară sînt în stare bună, fructe sînt multe; vitele cornute pătimesc de boala de gură  i unghii, porcii încă mor în multe  inuturi.

Turda-Arie .  n acest comitat seceri ul sămănăturilor de toamnă e în curgere; recolta în general e abia îndestulitoare; cucuruzul  i ov sul se desvoaltă bine  i promit o recoltă bună. Fructe sînt destule. Starea sanitară a vitelor, cu puţine excepțiuni, e mulţumitoare.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta
dela 4 August st. n.

Gr u (din Banat): 72—73 Kilo fl. — pănă —
74—79 Kilo fl. — până —, ( ung  i Tisza) 72—74 Kilo fl. — pănă —, 74—79 Kilo fl. 7.80 p n  8.45, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — pănă —, 74—79 Kilo fl. 7.70 p n  8.35, (de Alba-Reg l ) 72—74 Kilo fl. — pănă —, 74—79 Kilo fl. 7.70 p n  8.35, (de Bac ka) 72—74 Kilo fl. — p n  —, 74—79 Kilo fl. —

p n  —, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — p n  —, 74—79 Kilo fl. 7.30 p n  7.80.

S c ra (ungureasc ) 70—72 Kilo fl. 6.60 p n  6.80.

Or  (nutre ): 60—62 Kilo fl. 6.30 p n  6.60; (de ber rie) 62—84 Kilo fl. 7.60 p n  —.

Ov s (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.30 p n  6.60.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.70 p n  5.75; de alt soi fl. 5.60 până 5.65.

Rapi a fl. 11.25 p n  12.75; de Banat fl. 11.— până 11.25.

M laiu (unguresc): fl. 5.80 până 6.25.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficială dela 6 August st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump.	—	v�nd.	93.—
" Rur. conv. (6%)	"	—	"	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	284 1/2	"	—
Banca națională a României	"	1253.—	"	—
Impr. ora�. Bucuresti	"	30.—	"	31.—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Act. de asig. Na�ional�	"	226 1/2	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	—	"	89 1/4
Societ. const.	"	174.—	"	230.—
Schimb 4 luni	"	—	"	34.—
Aur	"	—	"	10.80

Bursa de Budapesta

din 6 August st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6%	—	—	—	—
" " " 4%	—	—	—	98.55
" h�rtie " 5%	—	—	—	92.—
Imprumutul căilor ferate ung.	—	—	—	148.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	—	—	—	98.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	—	—	—	123.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	—	—	—	109.—
Bonuri rurale ung.	—	—	—	103.25
" " " cu cl. de sortare	—	—	—	103.25
" " " b�n�t�ne-tim�s�ne	—	—	—	102.50
" " " cu cl. de sortare	—	—	—	102.—
" " " transilvane	—	—	—	102.25
" " " croato-slavone	—	—	—	102.—
Despăgubire pentru di�ma ung. de vin	—	—	—	98.—
Imprumut cu premiu ung.	—	—	—	119.50
Losuri pentru regularea Tisei �i Segedin	—	—	—	120.—
Renta de h�rtie austriacă	—	—	—	82.50
" " argint austriacă	—	—	—	83.25
" " aur austriacă	—	—	—	109.—
Losurile austr. din 1860	—	—	—	139.50
Ac�iunile băncei austro-ungare	—	—	—	874.—
" " " de credit ung.	—	—	—	287.—
" " " austr.	—	—	—	282.30
Argintul	—	—	—	—
Scrisuri fonciare a le institut. de cred. �i ec. „Albina“	—	—	—	101.—
Galbeni �mp�r�tesci	—	—	—	9.90
Napoleon-d'ori	—	—	—	5.91
Mărci 100 imp. germane	—	—	—	61.50
Londra 10 Livres sterlinge	—	—	—	125.45

Bursa de Viena

din 6 August st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6%	—	—	—	—
" " " 4%	—	—	—	98.65
" h�rtie " 5%	—	—	—	92.15
Imprumutul căilor ferate ung.	—	—	—	148.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	—	—	—	98.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	—	—	—	123.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	—	—	—	109.20
Bonuri rurale ung.	—	—	—	103.50
" " " cu cl. de sortare	—	—	—	103.50
" " " b�n�t�ne-tim�s�ne	—	—	—	103.—
" " " cu cl. de sortare	—	—	—	102.50
" " " transilvane	—	—	—	102.50
" " " croato-slavone	—	—	—	102.—
Despăgubire pentru di�ma ung. de vin	—	—	—	98.—
Imprumut cu premiu ung.	—	—	—	119.50
Losuri pentru regularea Tisei �i Segedin	—	—	—	120.30
Rentă de h�rtie austriacă	—	—	—	82.60
" " argint austriacă	—	—	—	83.35
Rentă de aur austriacă	—	—	—	108.90
Losuri austr. din 1860	—	—	—	139.90
Ac�iunile băncei austro-ungare	—	—	—	877.—
" " " de credit austr.	—	—	—	287.50
" " " de credit ung.	—	—	—	282.50
Galbeni �mp�r�tesci	—	—	—	5.91
Napoleon-d'ori	—	—	—	9.95

Publica iune.

 n urma emisului  naltului minister reg. ung. de culte  i instruc iune publică din a. c. Nr. 3255, prin aceasta se face cunoscut: că în semestrul de earn  se deschide cursul  nv  m ntului de cinci luni la institutul reg. ung. de mo it în Sibiu  n 1 Octomvrie c. n. 1885. Primirea la acest curs va av  loc dela 1—12 Octomvrie în localitatea scoalei din strada morii (M hlgasse) Nr. 25 perlung  producerea atestatului de botez  i de moralitate.

Sibiu, 1 Iuliu n. 1885.

Direc iunea.

Pentru a face posibilă studiarea moșitului  i persoanelor mai s rmene a popula iunii terii, dl Dr. C. Kreutzer dă pe timpul cursului pe spesele sale locuin  liberă la opt frecuentante. Petentele au a se adresa în scris sau în persoană la dl Dr. Kreutzer, strada morii Nr. 25. Prelegerile cursului în limba română încep în 12 Octomvrie 1885. [164] 3—3

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1885.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu					
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren accelerat		Copșa mică	—	—	3.02	1.11	
Viena	—	7.15	—	—	București	—	5.—	7.45	—	Viena	7.15	11.—	—	Teiuș	12.39	11.09	3.56	5.20	Șeica mare	—	—	—	3.30	1.32	
Budapesta	6.47	1.45	3.15	6.20	Predeal	—	9.47	12.50	—	Budapesta	1.45	8.05	8.—	Alba-Iulia	1.10	11.56	4.27	5.57	Loamneș	—	—	—	3.47	2.01	
Szolnok	11.22	3.51	7.29	9.26	Timiș	—	10.11	1.40	—	Szolnok	4.02	11.02	12.—	Vințul de jos	—	12.20	4.53	—	Ocna	—	—	—	4.09	2.24	
P. Ladány	2.25	5.28	8.27	11.40	Brașov	{	—	10.44	2.27	Arad	{	7.53	3.37	5.55	Orăștia	—	12.25	5.19	—	Sibiu	—	—	—	4.26	2.44
Oradea-mare	{	5.33	6.46	—	1.28	{	6.22	10.51	2.55	{	4.—	6.05	6.19	Simeria (Piski)	—	1.48	6.08	—	Sibiu—Copșa mică						
Várad-Velencze	—	—	9.37	1.52	Feldioara	7.01	11.18	3.38	—	Glogovaț	—	4.13	6.19	Deva	—	2.35	6.39	—	Sibiu	—	—	10.25	11.47		
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.59	2.11	Apatia	7.33	11.36	4.17	—	Györök	—	4.38	6.46	Branicșa	—	3.04	7.04	—	Ocna	—	—	10.46	12.05		
Mező-Telegd	—	7.14	10.28	2.34	Ágostonfalva	8.01	11.51	4.47	—	Pauliș	—	4.51	7.—	Ilia	—	3.36	7.29	—	Loamneș	—	—	11.09	12.29		
Rév	—	7.42	11.36	3.18	Homorod	8.45	12.23	5.42	—	Radna-Lipova	—	5.10	7.23	Gurasada	—	3.50	7.41	—	Șeica mare	—	—	11.32	12.50		
Bratca	—	—	12.10	3.41	Hașfalău	10.10	1.19	7.37	—	Conop	—	5.38	7.51	Zam	—	4.25	8.12	—	Copșa mică	—	—	11.52	1.07		
Bucia	—	—	12.43	4.01	Sighișoara	10.39	1.37	8.21	—	Bérvava	—	5.57	8.10	Soborșin	—	5.09	8.49	—	Cucerdea—Oșorhei						
Ciucia	—	8.31	1.31	4.26	Elisabetopole	11.19	2.05	9.05	—	Zam	—	6.42	8.58	Bérvava	—	5.56	9.29	—	Cucerdea	4.40	10.00	3.50	12.19		
Huedin	—	9.01	2.56	5.08	Mediaș	11.54	2.25	9.43	—	Gurasada	—	7.43	9.56	Conop	—	6.18	9.49	—	Cheta	5.10	10.31	4.21	12.50		
Stana	—	—	3.29	5.27	Copșa mică	{	12.12	2.36	10.02	Ilia	—	8.01	10.17	Radna-Lipova	—	6.57	10.23	6.14	Ludoș	5.31	10.53	4.43	1.12		
Aghiriș	—	—	4.—	5.50	Micăsasa	12.37	2.41	6.—	—	Branicșa	—	8.21	10.38	Pauliș	—	7.12	10.37	6.30	M. Bogat	5.41	11.03	4.43	1.22		
Ghirbău	—	—	4.18	6.02	Blaj	12.56	—	6.20	—	Deva	—	8.47	11.05	Györök	—	7.27	10.52	6.47	Cipeu-Iernut	6.18	11.44	5.31	2.03		
Nedeșdu	—	—	4.36	6.24	Crăciunel	1.45	—	7.15	—	Simeria (Piski)	—	9.40	11.55	Glogovaț	—	7.56	11.18	7.17	Kerelő-Sz.-Pál	6.33	12.00	5.46	2.18		
Cluj	{	12.05	10.16	—	7.03	{	2.34	3.45	7.43	{	10.10	12.24	8.10	11.32	7.32	9.—	12.20	8.10	Oșorhei—Cucerdea						
Apahida	12.31	—	—	7.26	Teiuș	2.55	4.01	8.—	—	Vișitul de jos	—	11.04	1.22	Arad	—	2.39	4.53	12.—	Oșorhei	7.15	12.46	6.30	3.05		
Ghiriș	2.16	11.25	—	8.54	Uioara	3.24	—	8.55	—	Alba-Iulia	2.56	6.59	11.21	Budapesta	—	7.10	8.16	2.10							
Cucerdea	3.32	11.45	—	9.43	Cucerdea	3.36	4.29	9.04	—	Teiuș	3.30	7.33	12.05	Viena	—	—	6.05	8.—							
Uioara	3.41	—	—	9.51	Ghiriș	4.11	4.50	9.32	—	Simeria (Piski)—Petroșeni					Petroșeni—Simeria (Piski)										
Vințul de sus	3.50	—	—	9.58	Apahida	5.36	—	10.32	—																
Aiud	4.25	12.08	—	10.24	Cluj	5.56	5.58	12.32	—																
Teiuș	5.10	12.29	—	10.59	Nedeșdu	6.08	6.08	12.59	8.—																
Crăciunel	5.44	—	—	11.28	Ghirbău	6.29	—	—	8.34																
Blaj	6.02	12.57	—	11.44	Aghiriș	6.45	—	—	8.59																
Micăsasa	6.40	—	—	12.18	Stana	7.—	—	—	9.56																
Copșa mică	7.—	1.32	5.40	1.01	Huedin	7.26	—	—	10.16																
Mediaș	—	1.45	6.01	1.22	Crăciunel	7.48	7.14	—	11.04																
Elisabetopole	—	2.06	6.40	1.56	Cluj	8.28	7.43	—	12.17																
Sighișoara	—	2.38	7.35	2.44	Bucia	8.47	—	—	12.47																
Hașfalău	—	2.50	8.01	3.02	Bratca	9.06	—	—	1.21																
Homorod	—	3.48	10.05	4.41	Rév	9.26	8.22	—	2.05																
Ágostonfalva	—	4.19	11.02	5.30	Mező-Telegd	10.01	8.48	—	3.08																
Apatia	—	4.34	11.37	6.03	Fugyi-Vásárhely	10.20	—	—	3.39																
Feldioara	—	4.53	12.32	6.35	Várad-Velencze	10.30	—	—	3.55																
Brașov	{	—	5.20	1.09	7.14	{	10.37	9.13	—	{	10.37	9.18	10.37	—	Arad—Timișoara										
Timiș	—	6.07	2.48	—	P. Ladány	10.51	9.18	10.37	—						Timișoara—Arad										
Predeal	—	7.30	3.23	—	Szolnok	12.50	10.38	1.45	5.35																
București	{	—	11.35	9.40	—	{	3.06	12.14	5.34	8.22	{	6.—	2.10	10.05	10.30										
																Budapesta									
																Viena									
																3.—					8.—				
																6.05					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				
																—					—				